

Näringsdepartementet
Energienheten
Martin Palm
103 33 Stockholm

REMISSYTTRANDE

2010/5763/E

Implementering av hållbarhetskriterier Förslag till ändring i lag (201:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen och till förordning

Skogsindustrierna har lämnats tillfälle att ge synpunkter på rubricerade förslag. Vi vill framföra följande:

SAMMANFATTNING

Alla energiprodukter från skogen härrör från någon form av avverkning. Från skogsindustrin levereras restprodukter som omfattas av den rubricerade lagen. Projekt som syftar till att utvinna flytande biobränslen ur skogsråvara är på gång varför det är av stor vikt att hållbarhetskriterierna får en implementering i Sverige som underlättar användning av skogsråvara. Direktiv kan också komma att utvecklas för fasta biobränsen. Mot denna bakgrund har Skogsindustrierna följande övergripande synpunkter på rubricerade utredning:

Skogsindustriella synpunkter

- När ett bränsle produceras av restprodukter från andra näringsgrenar än jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk behöver inte hållbarhetskriterierna i HBKL 2 kap. 1-5 §§ vara uppfyllda. Restprodukter från därmed förknippad industri eller bearbetning ingår inte enligt förslaget. Skogsindustrierna delar Energimyndighetens uppfattning att skogsindustrins restprodukter inte ska omfattas av lagstiftningen med undantag från rapporteringsskyldigheten.
- I Energimyndighetens rapport ges förslag på hur bestämmelserna om hållbarhetskriterier kan utformas för att fungera i förhållande till bestämmelserna om skattelättnad. Lösningen är att utveckla ett arbetssätt som kan ge *förhandsbesked*. Skogsindustrierna stödjer detta förslag och förslaget om kontrollsystem som ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier. Det blir alltså enligt förslaget inte nödvändigt att varje enskild mängd kontrolleras annat än genom stickprov. Inom Skogsindustriernas medlemsföretag tillämpas liknande arbetssätt i olika tredjepartscertifierade kvalitetssystem vilket talar för att arbetssättet kan användas utan att bygga upp onödig byråkrati.

- Den metod som föreslås för spårbarhet genom produktionskedjan är massbalansmetoden. Energimyndigheten bedömer det inte som lämpligt att reglera ”plats” eller tidsperiod i förordningen. Detta ska istället fångas upp med rutiner i kontrollsystemet. Skogsindustrierna tillstyrker såväl val av metod som förslaget att kontrollsystemet ska hantera frågor om ”plats” och tidsperiod.

Skogsbruksrelaterade synpunkter

- Hållbarhetsdirektivet är avsett att främja användning av förnybara bränslen. Restprodukter från skogsbruk (grot och stubbar) används idag inte i någon större utsträckning för produktion av flytande eller gasformiga biobränslen. En sådan verksamhet kan utvecklas i framtiden. I framtiden kan också fasta bränslen komma att omfattas av lagstiftningen. De regler som nu fastställs för flytande och gasformiga bränslen kan då bli normerande. Det är därför viktigt att förordning och föreskrifter utformas på ett sådant sätt att de inte lägger ekonomiska eller administrativa hinder i vägen för en sådan utveckling.
- Skogsstyrelsen har granskat hållbarhetskriterierna mot relevant lagstiftning för svenskt skogsbruk och konstaterar att kriterierna uppfylls. I detta sammanhang bör därför ett kontrollsystem kunna byggas på avverkningsanmälan och virkesmätning. Kraven på kontrollsystem beskrivs i 13-14 §§ i förslaget till förordning. Det förefaller inte som om förslaget till förordning hindrar en sådan lösning. Det bör också bli ett betydligt mer kostnadseffektivt sätt att säkerställa hållbarhet än att utveckla frivilliga certifieringssystem.
- Kommissionen har under sommaren meddelat klargöranden om produktion av råvara på torvmark. Produkten ska enligt klargörandet vara hållbar om det visas att a) marken var fullständigt dränerad i januari 2008 eller b) det inte har gjorts någon dränering av marken sedan januari 2008. Energimyndigheten har valt att lägga in klargörandet i förordningen utan att analysera frågan om dikesrensning. Den enda rimliga ståndpunkten är att dikesrensning ses som ett sätt att bibehålla en tidigare dräneringseffekt. Motsvarande synsätt i fråga om dikesunderhåll torde vara självklar inom jordbruket.
- Energimyndigheten hanterar i sitt förslag till förordning inte alla markanvändningsaspekter i lagen (HBKL 2 kap 2-4 §§) som berör skogsmark. Sannolikt kommer detta att klargöras i föreskrifterna. Det är då viktigt att Energimyndigheten samverkar med Skogsstyrelsen i utformning av föreskrifterna och att branschen ges möjlighet att lämna synpunkter under arbetets gång.
- Slutligen finns det en parallell mellan denna förordning och implementering av förordningen om due diligence och illegal avverkning som bör beaktas så att inte dubbla kontrollsystem utvecklas.

Skogsindustrierna den 3 november 2010

Mårten Larsson
Skogsdirektör

Lars-Erik Axelsson
Energidirektör